

ระหว่างที่ทำหน้าที่เผยแพร่ฟลอร์โธมให้แก่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติก อยู่ ๆ ดิฉันก็คิดถึงวลี “เสียเวลา” ขึ้นมา ก็เลยลองสรุปออกมาเป็นข้อเขียนดูค่ะว่า น่าจะมีตอนไหนบ้างที่ผู้ใหญ่รอบ ๆ ตัวเด็ก รู้สึกและคิดถึงวลีนี้

เรื่องแรก ซึ่งพบบ่อยกันเป็นรายวัน คือ ตอนที่ผู้ใหญ่กระตุ้นให้เด็กคิด และระหว่างที่กำลังรอคอยคำตอบจากเด็ก หรือระหว่างที่รอคอยให้เด็กค่อย ๆ คลี่คลายอารมณ์ความรู้สึก ผู้ที่ย้ำคิดอยู่กับคำว่า “เสียเวลา” ก็มักจะรีบบอกรีบสอนเด็กไปเลย เป็นเหตุให้ “พลาดโอกาสทอง” ในการทำฟลอร์โธม ซึ่งเน้นการสร้างกระบวนการคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และกระบวนการคิดทบทวนความรู้สึกของตัวเอง ที่จะติดตัวเด็กไปตลอด

น่าเสียดายจริง ๆ.....

เรื่องที่สอง คือ การปูพื้นฐานพัฒนาการของเด็ก เนื่องจากผู้ปกครองหลายท่านกลัวลูกหลานจะเรียนไม่ทันเพื่อน (จริง ๆ ที่เด็กที่เกิดไล่เลี่ยกัน แต่ไม่ใช่เพื่อน) หลายคนกลัวครูไม่让孩子ผ่านขั้นชั้น เพราะกลัวเสียเวลา.....จึงละเลยการปูพื้นฐานพัฒนาการให้แน่นเสียก่อน

สำหรับดิฉัน ความรีบร้อน ไม่ยอมเสียเวลาในเรื่องโรงเรียนนี้ ดิฉันคิดถึงการส่งเด็กเข้าป่า โดยไม่เตรียมเสบียง และอุปกรณ์ยังชีพให้พร้อม

กล่าวคือ...เมื่อผู้ปกครองเห็นเด็กอื่นเขาแบกเป้เดินนำไป ก็รีบคว้าข้าวของใกล้มียัดใส่เป้ให้ลูก แล้วดันหลังลูกให้วิ่งตามเขาไป เพื่อไม่ให้เสียเวลา โดยคาดหวังว่า.....ถ้าลูกขาดอุปกรณ์หรือเสบียงอะไร จะมีคนอื่นคอยช่วยเหลือ หรือขาดอะไร ไปหาเอาข้างหน้า จะมัวรอช้าไม่ได้ เดี่ยวไม่ทันคนอื่นเขา

คำถามก็คือ แน่ใจได้แค่ไหนว่า คนที่คอยช่วยเหลือ หรือเสบียงข้างหน้า นั้นมีจริง.....

นี่ยังไม่นับเรื่องการเตรียมเสบียงและอุปกรณ์ผัดประเภท ซึ่งเอาไปแล้วใช้ไม่ได้ หรือไม่ได้ใช้ อย่างเช่น เอาปลากะป๋องไป แต่ไม่มีที่เปิด หรือมีที่เปิด แต่เปิดไม่เป็น.....

สำหรับดิฉัน “การเตรียมเสบียงและอุปกรณ์ผัดประเภท” ในที่นี้ ก็เปรียบได้กับ เรื่องการเตรียมเด็กเข้าเรียน โดยให้เด็กท่อง ก. ข. นับเลข 1-10 คัดลายมือ โดยขาดความผูกพันกับคนใกล้ชิด

ในบ้าน ยังไม่สามารถสื่อสารเพื่อสื่อความรู้สึก ขาดทักษะการยืนหยัดต่อสู้เพื่อแก้ปัญหาของตัวเอง และขาดความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล ที่เกิดจากความคิดของตัวเอง นั่นเองค่ะ

เคยอ่านประวัติความทุกข์ยากของเด็กออทิสติกในโรงเรียนไหมคะ.....

ถ้าเคยอ่าน เคยคิดไหมคะว่าอะไรจะเป็นหลักประกันว่า ความทุกข์ยากเช่นนั้น จะไม่เกิดกับ ลูกหลานของท่าน

สำหรับดิฉัน การจัดระเบียบและอุปกรณ์ได้ครบถ้วน พอเพียง และถูกต้อง.....คือ หลักประกัน ของการเดินทางไกล

และนี่คือคำตอบของคำถามนี้ค่ะ

“ปัจจุบันเค้าอยู่ อ. 2 สามารถเขียนตามรอยประได้เป็นอย่างดี (คนอื่นเค้าเขียนกันได้นานแล้ว) แต่ยัง ระบายสีและทေးอยู่ แต่ดีขึ้นกว่า อ.1 ถือว่าอยู่ในระดับที่แม่พอใจ แต่ที่กลุ่มมากๆ ก็คือ การเข้า สังคม ไม่เล่น ไม่คุยกับเพื่อน (เพื่อนกลุ่มเดิมตอน อ.1) ครูถามอะไรก็ไม่ค่อยพูด เรียกว่าไม่พูดเลยดีกว่า ปัจจุบันนี้ ดิฉัน กลุ่มใจมากๆ เรื่องการพูดของเค้านี้แหละค่ะ คือ เค้าไม่สามารถเล่าอะไรให้เราฟังได้ เลย แล้วมีวิธีฝึกยังไงให้เค้าพูดให้รู้เรื่องบ้างคะ เค้าจะสามารถเรียนในโรงเรียนนี้ได้อยู่ได้อีกหรือเปล่านั้น กลัวว่า ครูจะไม่ให้ขึ้นชั้นนะค่ะ เพราะถามอะไรก็ไม่พูดค่ะ”

เมื่อมีคำถามในลักษณะนี้เข้ามา ถึงแม้ดิฉันจะพยายามคิดในแง่ดีว่า ผู้ปกครองอาจจะไม่เข้าใจ เรื่องพัฒนาการที่ใช้การได้ อันเป็นพัฒนาการขั้นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ แต่ก็อดคิดไม่ได้ค่ะว่า วลี “กลัวจะ เสียเวลา” นั้นมีส่วนในเรื่องนี้ด้วย

เรื่องที่สาม เรื่องการพัฒนาตนเองของพ่อแม่ ในกรณีที่เพิ่งทราบว่าลูกเป็นออทิสติกใหม่ ๆ ก็ เข้าใจได้ไม่ยากหรอกค่ะ ว่าความรีบเร่ง ร้อนรน ที่จะฝึกฝนลูก ทาให้หลายท่านเร่งเร้าตนเอง (และลูก) อย่างหนัก (รู้สึกว่าผู้ปกครองบางท่านก็เร่งเร้าเอา กับผู้ตอบคำถามในเว็บด้วยค่ะ) เพราะรู้สึกว่าตัวเอง ต้องชดเชยกับเวลาที่เสียไป (เสียไปกับ TV, เสียไปเพราะความไม่รู้ หรือเสียไป เพราะแพทย์ไม่วินิจฉัย ให้ ตอนแรก) อันนี้รวมถึงผู้ปกครองบางท่านที่เคยใช้วิธีอื่นมาก่อน แล้วเพิ่งมาพบฟลอร์ไทม์ด้วยค่ะ

ในกรณีเช่นนี้ ดิฉันและคณะ (รวมผู้ปกครองที่เคยผ่านจุดนี้ไปแล้วด้วย) ก็ได้แต่พยายามดึง เบรค ให้ตั้งสติ.....ก็ได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้างค่ะ

เรื่องสุดท้ายที่คิดออกในตอนนี้ คือ กรณีที่ผู้ปกครองบางท่านติดขัดจริง ๆ ไปต่อไม่ได้ ลดละความคาดหวังไม่ได้ ปรับเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองไม่ได้ แต่ยังทำใจ “หยุดพัก” ชั่วคราวไม่ได้

จากประสบการณ์ของเรา เราพบว่า การตระเตรียมเสบียงใหม่อีกรอบ สร้างรากฐานชีวิตให้แน่นหนา ก่อนจะก้าวต่อไป ก็ช่วยให้หลายครอบครัวนำพาลูกก้าวต่อไปได้ อย่างกลัวเสียเวลาเลยคะ

สำหรับผู้ปกครองที่ผัดผ่อนมานาน หรือมีข้อขัดข้องมากมาย ซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถ “ลงมือ” ทาฟลอร์ใหม่ได้สักที อ่านข้ามบทความนี้ไปเลยคะ

ด้วยความปรารถนาดีของกองเชียร์

กิ่งแก้ว 20 กย. 2556